

”مِينِي بچِي - سروس سماچار سُنِي، پڙهني ڪا پي تمهين شُونِق هونا چاهيئي،
ڪيونڪ اس سين اُمنگ اُتساه ٻڌتا هئ، سروس ڪرني ڪا سنڪلپ اولتا هئ“

پرشن :- سنڱر ڀڳ پر باپ تمهين سک نهين ديتي هئ ليڪن سک ڪا راستا بتاتي هئ
ڪيون؟

اُتر :- ڪيونڪ باپ ڪي سڀ بچي هئ، اکر ايڪ بچي ڪو سک دي تو يهه پي نيڪ نهين.
لوڪڪ باپ سين بچون ڪو برابر حصا ملتا هئ، بيحد ڪا باپ حصا نهين بانتي، سک ڪا راستا
بتاتي هئ. جو اُس راستي پر چلتي هئ، پر شارٽ ڪرتي هئ، اُنهين اونچ ڀد ملتا هئ. بچون ڪو
پر شارٽ ڪرنا هئ، سارا مدار پر شارٽ پر هئ.

اومر شانتِي . بچي جانتِي هئ باپ مڙلي بجاتي هئ. مڙلي سڀ ڪي پاس جاتي هئ اؤر جو
مڙلي پڙه ڪر سروس ڪرتي هئ اُنهن ڪا سماچار مئگزين ۾ آتا هئ. اَب جو بچي مئگزين پڙهتي
هئ، اُنهين سينٽرس ڪي سروس سماچار ڪا معلوم پرينٽا ڪ فلاڻي فلاڻي جڳهه اُتسي سروس هو
رهي هئ. جو پڙهينگي هين نهين تو اُنڪو ڪچ پي سماچار ڪا معلوم نهين پرينٽا اؤر پر شارٽ پي
نهين ڪرينگي. سروس ڪا سماچار سُن ڪر دل ۾ آتا هئ مئن پي اُتسي سروس ڪرون. مئگزين سين
معلوم پرتا هئ، هماري پائي بهن ڪتني سروس ڪرتي هئ. يهه تو بچي سمجهتي هئ جتني
سروس، اُتنا اونچ ڀد ملينگا. اس ليئي مئگزين پي اُتساه دلاني هئ سروس ڪي ليئي. يهه ڪوئي
فالتو نهين بنتي هئ. فالنو وهه سمجهتي هئ جو خد پڙهتي نهين. ڪوئي ڪهني هر اڪير نهين
جانتِي، اڙي رامائڻ، پاڳوت، گيتا آد سُنِي ڪي ليئي جاتي هئ، يهه پي سُنِي چاهيئي. نهين تو
سروس ڪا اُمنگ نهين ٻڌينگا. فلاڻي جڳهه يهه سروس هوئي. شُونِق هو تو ڪسڪو ڪهي وهه پڙه ڪر
سُنائي. بهت سينٽرس پر اُتسي پي هونگا جو مئگزين نهين پڙهتي هونگي. بهت هئ جنڪي پاس
تو سروس ڪا نام نشان پي نهين رهنا. تو ڀد پي اُتسا پائينگي. يهه تو سمجهتي هئ راجڌاني
اِسٽاپن هو رهي هئ، اُس ۾ جو جتني محنت ڪرتي هئ، اُتنا ڀد پاتي هئ. پڙهائي ۾ اُتشن
نهين دينگي تو فيل هو جائينگي. سارا مدار هئ اس سميه ڪي پڙهائي پر. جتنا پڙهينگي اؤر
پڙهائينگي اُتنا اپنا هين فائدا هئ. بهت بچي هئ جنڪو مئگزين پڙهني ڪا خيال پي نهين آتا
هئ. وو پائي پئسي ڪا ڀد پاءِ لينگي. وهان يهه خيالات نهين رهتي ڪ اس نين پر شارٽ نهين
ڪيئا هئ تو يهه ڀد ملا هئ. نهين. ڪرم وڪرم ڪي باتين سڀ يهان ٻڌي ۾ هئ.

ڪلپ ڪي سنڱر ڀڳ پر هين باپ سمجهاتي هئ. جو نهين سمجهتي هئ وهه تو جئسي
پٿر ٻڌي هئ. تم پي سمجهتي هو هر تڄ ٻڌي ٿي ڦر اُس ۾ پي پرسينٽيج هوتي هئ. بابا بچون
ڪو سمجهاتي رهتي هئ، اُپي ڪلهيگ هئ، انڀر اُپار دڪ هوتي هئ. يهه يهه دڪ هئ. جو
سينسيٽبل هونگي وهه جهت سمجهه جائينگي ڪ يهه تو نيڪ بولتي هئ. تم پي جانتِي هو ڪلهه هر
ڪتني دڪي ٿي. اُپار دڪون ڪي بيچ ۾ ٿي. اُپي ڦر اُپار سڪون ڪي بيچ ۾ جا رهي هئ. يهه هئ
هين راوڻ راجيه ڪلهيگ يهه پي تم جانتِي هو. جو جانتِي هئ ليڪن اُڙون ڪو نهين سمجهاتي
هئ تو بابا ڪهينگا ڪچ نهين جانتِي هئ. جانتِي هئ تب ڪهين جب سروس ڪري، سماچار

مئڙين ۾ آئي. دن ڀرت دن بابا بهت سهج پائنتس پي سناتي رهتي هئي. وو لوگ تو سمجھتي
 ڪلهيگ اڃن بچا هئي، جب سنگر سمجھي تب پيت ڪر سڪي، ستيگ اوڙ ڪلهيگ ڪي.
 ڪلهيگ ۾ اپار دک هئي، ستيگ ۾ اپار سڪ هئي. بولو، اپار سڪ هر بچون ڪو باپ دي رهي هئي
 جو هر ورنن ڪر رهي هئي. اوڙ ڪوئي اٿسي سمجھاءِ نه سڪي. تم نئين باتين سناتي هو. اوڙ ڪوئي
 تو يهه پوڄ نه سڪي ڪ تم سور ٻواسي هو يا نر ڪواسي هو؟ تم بچون ۾ پي نمبر وار هئي. اتني
 پائنتس ياد نهين ڪر سڪتي هو. سمجھاني سميه ديهه ايمان آجاتا هئي. آتما هين سنتي وا ڌارڻ
 ڪرتي هئي. پرنٽو اچي اچي مهارڻي پي يهه پوڄ جاتي هئي. ديهه ايمان ۾ آڪر بولني لگ پرتي
 هئي، اٿسي سپڪا هوتا هئي. باپ تو ڪهتي هئي سڀ پرشارڻي هئي. اٿسي نهين ڪ آتما سمجھ بات
 ڪرتي هئي. نهين، باپ آتما سمجھ بيان ديتي هئي. باقي جو پائي پائي هئي، وه پرشارت ڪر
 رهي هئي، اٿسي اوستا ۾ نهرني ڪا. تو بچون ڪو پي سمجھانا هئي، ڪلهيگ ۾ اپار دک هئي،
 ستيگ ۾ اپار سڪ هئي. اچي سنگر ڀڳ چل رها هئي. باپ راستا بتاتي هئي، اٿسي نهين باپ سڪ
 ديتي هئي. راوڻ پي دک ديتي نهين هئي. دک ڪا الٽا راستا بتاتي هئي. باپ نه دک ديتي هئي، نه
 سڪ ديتي هئي، سڪ ڪا راستا بتاتي هئي. ڦر جو جتنا پرشارت ڪرينگي اٿنا سڪ ملينگا. باپ ڪي
 شريمت پر چلني سين سڪ پاتي هئي. باپ تو صرف راستا بتاتي هئي، راوڻ سين دک ڪا راستا ملتا
 هئي. اگر باپ ديتا هو تو ڦر سپڪو ايڪ جئسا ورثا ملنا چاهيئي. جئسي لوڪ باپ پي ورثا بانٽني
 هئي. يهان تو جو جئسا پرشارت ڪري. باپ راستا بهت سهج بتاتي هئي. اٿسي اٿسي ڪرينگي تو
 اٿنا اونچ پد پائينگي. بچون ڪو پرشارت ڪرنا هوتا هئي هر سڀ سين جاستي پد پائين. پڙهنا هئي.
 اٿسي نهين يهه پل اونچ پد پائي، متن بتا رهون. نهين، پرشارت فرست. ڊراما انوسار پرشارت
 ضرور هوتا هئي. ڪوئي تبور پرشارت ڪرتي هئي، ڪوئي ڊل. سارا پرشارت پر مدار هئي. باپ نين تو
 راستا بتايا هئي ڪ مجھي ياد ڪرو. جتنا ياد ڪرينگي اٿنا وڪرم وناش هونگي. ڊراما پر چور نهين
 دينا هئي. يهه تو سمجھ ڪي بات هئي.

ور لڊ ڪي هسٽري جاگرافي رپيت هوتي هئي. تو ضرور جو ڀارت بجايا هئي وهي بجانا پري.
 سڀ ڌرم ڦر سين اپني سميه پر آئينگي. سمجھو ڪر شچن اب 100 ڪروڙ هئي ڦر اتني هين ڀارت
 بجاني آئينگي. نه آتما وناش هوتي، نه انڪا ڀارت ڪيپي وناش هو سڪتا هئي. يهه سمجھني ڪي
 باتين هئي. جو سمجھتي هئي تو سمجھائينگي پي ضرور. ڏن ديتي ڏن نان ڪوئي. ڌارڻا هوتي
 رهينگي، اوڙون ڪو پي شاهوڪار بناتي رهينگي ليڪن تقدير ۾ نهين هئي تو ڦر اپني ڪو پي
 بي وڻ سمجھتي هئي. ٽيچر ڪهينگي ڪ نهين بول سڪتي تو تمھاري تقدير ۾ پائي پئسي ڪا
 پد هئي. تقدير ۾ نهين تو تدبير ڪيا ڪر سڪتي. يهه هئي بيحد ڪي پائشالا. هرايڪ ٽيچر ڪي
 سبجيڪٽ اپني هوتي هئي. باپ ڪي پڙهائي ڪا طريقا باپ هين جاني اوڙ تم بچي جانو، اوڙ
 ڪوئي نهين جان سڪتي. تم بچي ڪتني ڪوشش ڪرتي هو تو پي جب ڪوئي سمجھي. ٻڌي ۾
 بتا هين نهين هئي. جتنا نزديڪ هوتي جائينگي، ديڪني ۾ آتا هئي هوشيار هوتي جائينگي. اب
 ميوزم روحاني ڪاليج آڊ پي ڪولتي هئي. تمھارا تو نام هين نيٺا هئي روحاني يونيورسٽي.
 گورنمينٽ پي ديڪينگي. بولو تمھاري هئي جسماني يونيورسٽي، يهه هئي روحاني. روح پڙهتي هئي.
 ساري 84 ڪي چڪر ۾ ايڪ هين وار روحاني باپ آڪر روحاني بچون ڪو پڙهائي هئي. جئسي وو

حد کا دراما (فلم) تم دیکھنے پر تین گھنٹی باد ہو ہو رہی تھی ہونگا۔ یہ پی پانچ ہزار ورش کا چکر ہو ہو رہی تھی۔ یہ تم بچی جانتی ہو۔ وہ تو صرف پگتی میں شاسترون کو ہین رائیٹ سمجھتی تھی۔ تمکو تو کوئی شاستر نہیں تھی۔ باپ بٹن سمجھاتی تھی، باپ کوئی شاستر پڑھا تھی کیا؟ وہ تو گیتا پڑھ کر سناہنے لگی۔ پڑھا ہونگا تو ما کی پیٹ سین نہیں نکلیںگا۔ بیحد کی باپ کا پارٹ تھی پڑھانی کا۔ اپنا پریچہ دیتی تھی۔ دنیا کو تو پتا ہین نہیں۔ گاتی پی تھی باپ گیان کا ساگر تھی۔ کرشن کی لیٹی نہیں کھتی گیان کا ساگر تھی۔ یہ لکشمی نارائٹ گیان کی ساگر تھی کیا؟ نہیں۔ یہی ونڈر تھی، تم برھمٹ ہین یہ گیان سُناتی تھی شریمت پر۔ تم سمجھاتی ہو اس حساب سین ہر برھمٹ ہین پرچاپتا برھما کی سنتان نہری۔ اُنیک وار بنی تھی، قر ہونگی۔ منشون کی سمجھ میں جب آئینگا تب مانہنے لگی۔ تم جانتی ہو کلپ کلپ ہر پرچاپتا برھما کی سنتان اُتد اپتید بچی بنتی تھی۔ جو سمجھتی تھی وہ نشچہ بڈی پی ہو جاتی تھی۔ برھمٹ بنی بگر دیوتا کئی بنہنے لگی۔ ہر ایک کی بڈی پر تھی۔ اسکول میں اُتسا ہوتا تھی کوئی تو اسکالرشپ لیتی، کوئی فیل ہو پرتی تھی۔ قر نئین سر پڑھنا پری۔ باپ کھتی تھی وکار میں گری تو کئی کمائی چت ہوئی، قر بڈی میں بنہنے لگی نہیں۔ اُندر کاتا رہینگا۔

تم سمجھتی ہو اس جنم میں جو پاپ کیٹی تھی، اُنکا تو سیکو پتا تھی۔ باقی آگے جنمون میں کیا کیئا تھی وہ تو یاد نہیں تھی۔ پاپ کیٹی ضرور تھی۔ جو پُچ آتما تھی وہی قر پاپ آتما بنتی تھی۔ حساب کتاب باپ بٹن سمجھاتی تھی۔ بہت بچی تھی، پوئل جاتی تھی، پڑھتی نہیں تھی۔ اگر پڑھی تو ضرور پڑھائی پی۔ کوئی دل بڈی ہوشیار بڈی بن جاتی، کتنی بڑی پڑھائی تھی! اس باپ کی پڑھائی سین ہین سورہونسی چندرونسی گھراٹا بنی کا تھی۔ وہ اس جنم میں ہین پڑھ کر اؤر مرتبا پاء لیتی تھی۔ تم تو جانتی ہو اس پڑھائی کا پد قر نئین دنیا میں ملتا تھی۔ وہ کوئی دور نہیں تھی۔ جیسی کپڑا بدلا جاتا تھی اُسی ہین پڑاٹی دنیا کو چور جانا تھی نئین دنیا میں۔ وناش پی ہونگا ضرور۔ اب تم نئین دنیا کی بن رہی ہو۔ قر یہ پڑاٹا چولا چور جانا تھی۔ نمبروار راجدانی استاپن ہو رہی تھی۔ جو اچھی ریت پڑھنے لگی وہی پھلی سورب میں آئینگی۔ باقی پیچی آئینگی۔ سورب میں توریٹی آسکینگی۔ سورب میں جو داس داسیان ہونگی وہ پی دل پر چڑھی ہوئی ہونگی۔ اُسی نہیں کسپ آجائینگی۔ اب روحانی کالیج آد کولتی رہتی تھی، سپ آکر پرشارت کرینگی۔ جو پڑھائی میں اونچی نیکی جائینگی، وہ اونچ پد پائینگی۔ دل بڈی کم پد پائینگی۔ ہو سکتا تھی، آگے چل دل بڈی پی اچا پرشارت کرنی لگ پری۔ کوئی سمجھدار بڈی نیچی پی چلی جاتی تھی۔ پرشارت سین سمجھا جاتا تھی۔ یہ سارا دراما چل رہا تھی۔ آتما شریر ڈارٹ کر یہاں پارٹ بجاتی تھی، نیان چولا ڈارٹ کر نیان پارٹ بجاتی تھی۔ کب کیا، کب کیا بنتی تھی۔ سنسکار آتما میں ہوتی تھی۔ یہ گیان باہر میں ذرا پی کسی کی پاس نہیں تھی۔ باپ جب آکر پڑھائی تب ہین گیان ملی۔ نیچر ہین نہیں تو گیان کھان سین آئی۔ اس لیٹی اُنکو آگیانی، تمکو گیانی کھا جاتا تھی، وہ تھی پبٹ۔ پگتی میں آپار دک تھی، میران کو پل ساکباتکار ہونگا پرنٹو سک توریٹی تا، کیا بیمار نہیں پری ہونگی۔ وہاں تو کوئی پرکار کی دک کی بات ہوتی ہین نہیں۔ یہاں آپار دک تھی، وہاں آپار سک تھی۔ یہاں سپ دک ہوتی

هٿ، راجائون ڪو پي دڪ هٿ نان، نام هين هٿ دڪڌام. وه هٿ سڪڌام. سمپورڻ دڪ اوڙ سمپورڻ سڪ ڪا يه هٿ سنگر ڀڳ. سنيگ ۾ سمپورڻ سڪ، ڪلهيگ ۾ سمپورڻ دڪ. دڪ ڪي جو ورائتي هٿ سڀ ورتي ڪو پاتي رهتي هٿ. آڱي چل ڪتنا دڪ هوتا رهينگا. آڻاه دڪ ڪي پهڙ ڳرينگي. وه لوگ تو تمهين بولني ڪا ٿائير بهت ٿورا ديني هٿ. دو منت ديوي تو پي سمجھائو، سنيگ ۾ آپار سڪ ٿي جو باپ ديني هٿ. راوڻ سين آپار دڪ ملتي هٿ. آب باپ ڪهتي هٿ ڪام پر جيت پهنو تو جڳت جيت بنينگي. اس گيان ڪا وناش نهين هوتا هٿ. ٿورا پي سنا تو سورڳ ۾ آڻينگي. پر جا تو بهت بنتي هٿ. ڪهان راجا، ڪهان رنڪ. هرايڪ ڪي ٻڌي آڻني آڻني هٿ. جو سمجھ ڪر اوڙون ڪو سمجھائي هٿ، وهي اڇا پد پاتي هٿ. يه اسڪول پي موسٽ ان ڪامن هٿ. پڳوان آڪر پڙهائي هٿ. شري ڪرشن تو ڦر پي دٿوي گڻون والا ديوتا هٿ. باپ ڪهتي هٿ مٿن دٿوي گڻون اوڙ آسري گڻون سين نيالا هون. مٿن تمهارا باپ آتا هون پڙهائي. روحاني ناليچ سپريهر روح هين ديتا هٿ. گيتا ڪا گيان ڪوئي منش نين وا ديوتا نين نهين ديتا. وشنو ديوتا يه نمه ڪهتي، تو ڪرشن ڪوئن؟ ديوتا ڪرشن هين وشنو هٿ يه ڪوئي جانتي نهين. تمهاري ۾ پي پوڻ جاتي هٿ. خد پورا سمجها هون هو تو اوڙون ڪو پي سمجھائي. سروس ڪرڪي ثبوت لي آڻي تب سمجھين ڪ سروس ڪي. اس ليئي بابا ڪهتي هٿ لني چوڙي سماچار نه لڪو، وه فلاڻا آني والا هٿ، اٿسي ڪه ڪر گيا هٿ.... يه لڪني ڪي درڪار نهين هٿ. ڪم لڪنا هوتا هٿ. ديڪو، آيا، نهرتا هٿ؟ سمجھ ڪر اوڙ سروس ڪرني لڳي تب سماچار لڪو. ڪوئي ڪوئي شو ڪرڪي سماچار ديني هٿ. بابا ڪو هر بات ڪي رزلت چاهيئي. اٿسي تو بهت آتي هٿ بابا ڪي پاس، ڦر چلي جاتي هٿ، ان سين ڪيا فائدا. انڪو بابا ڪيا ڪري. نه انهين فائدا، نه تمهين. تمهاري مٿن ڪي ورتي تو هوئي نهين. اڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ڪسي پي بات ۾ بي وٽ نهين هونا هٿ. سيم ۾ گيان ڪو ڌارڻ ڪر دان ڪرنا هٿ. اوڙون ڪي پي تفدير جڳاني هٿ.
- (2) ڪسي سين پي بات ڪرتي سميه سيم ڪو آتما سمجھ آتما سين بات ڪرني هٿ. ذرا پي ديهه آيمان نه آڻي. باپ سين جو آپار سڪ ملي هٿ، وو دوسرون ڪو بانٽني هٿ.

وردان - دل اوڙ دماغ دونو ڪي بئلس سين شيوا ڪرني والي سدا سڦلتامورت پو

ڪئين وار بچي شيوا ۾ صرف دماغ يوڙ ڪرتي هٿ ليڪن دل اوڙ دماغ دونو ڪو ملاڪر شيوا ڪرو تو شيوا ۾ سڦلتامورت بن جائينگي. جو صرف دماغ سين ڪرتي هٿ انهين دماغ ۾ ٿورا ٿائير باپ ڪي ياد رهتي هٿ ڪهان بابا هين ڪراني والا هٿ ليڪن ڪچ سميه ڪي باد ڦر وو هين مٿن پن آڻينگا. اوڙ جو دل سين ڪرتي هٿ انڪي دل ۾ بابا ڪي ياد سدا رهتي هٿ. قل ملتا هين هٿ دل سين شيوا ڪرني ڪا. اوڙ يدي دونو ڪا بئلس هٿ تو سدا سڦلتا هٿ.

سلوگن - بيڪد ۾ رهو تو حد ڪي باتين سٽهه سماپت هو جائينگي.